

# שיחת השבוע

הרב יוצא לאור על-ידי צעירי-אגודת-חב"ד - המרכז • עורך: מנחם ברוד • יו"ר: הרב יוסף-יצחק אהרונוב

## יש חדש

### ■ שבת של אחדות

בשבת זו חשוב להדגיש את האחדות הפנימית, כשם שעם-ישראל התאחד "כאיש אחד בלב אחד" לקראת קבלת התורה. הרבי מליובאוויטש קרא בשעתו לקיים בשבת זו כינוסים של אחדות ישראל, ובהם לעורר את נקודת האחדות, שהיא ההכנה לקבלת התורה מחדש בחג-השבועות. רצוי לקיים את הכינוסים מתוך סעודה.

### ■ ילדים לעשרת הדיברות

הרבי מליובאוויטש קרא להביא את ילדי ישראל לבתי-הכנסת למעמד קריאת עשרת הדיברות, בהיותם הערבים לקיום התורה. קריאה זו מבוססת על מאמר המדרש: "אמר הקב"ה לישראל: בני, הווי קורין את הפרשה הזאת בכל שנה, ואני מעלה עליכם כאילו אתם עומדים לפני ה' סיני ומקבלים את התורה". בבתי-כנסת רבים הגבאים נוהגים להכין בשביל הילדים דברי-מתיקה, כדי לעודדם לבוא. צעירי-חב"ד הוציאו לאור לקראת חג-השבועות עלוני הסברה מיוחדים לילדים על משמעות החג, ועל החשיבות לבוא לבתי-הכנסת לקריאת עשרת הדיברות.

### ■ ילדי ירושלים מתכנסים

מעמד מיוחד של קריאת עשרת הדיברות בעבור ילדים יהיה בירושלים, בשעה 11 בבוקר, בבית-כנסת חב"ד 'בית יוסף' (רח' זוננפלד 23, בשכונת בית-ישראל). צפויים להשתתף בו כאלף ילדים.

### ■ הפקות חדשות

גרנטק מגישה את כולם בחכמה עשית, הפקה של חברת ניצוצות של קדושה על שבעת המינים. טל' 700-700015-1. יהודה גרובייס מגיש את ממעמקי הג'ונגל, דרמה עלילתית וערכית, שצולמה ביערות תאילנד. טל' 03-5782424.

## זמני השבוע

ניו-יורק	דטרויט	מיאמי	לוס-אנג'לס
8:06	8:48	7:52	7:44
9:15	9:59	8:49	8:46

פסקי-אבות השבוע: פרק 1

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר-חב"ד 60840  
טל' 972-72-2770100 • פקס 972-3-9606169  
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il  
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

## 'עם הספר' מחובר לספר

הבערות זועקת כיום מכל פינה, עד שיש צורך ב'עזרה ראשונה'. כל מי שמסוגל לפתוח ספר ולהבין, חייב ללמד אחרים ולפתוח להם צוהר לאוצרותיה של התורה

ואת הגישה, ולהחזיר את הקשר הבלתי-אמצעי אל התורה לכל שיכבות העם. דבר זה יכול להיעשות בראש ובראשונה כאשר כל המאמינים בחשיבותה של התורה יקפידו על 'מנת מזון' יום-יומית של תורה. ישאל כל אחד ואחד את עצמו: מתי בפעם האחרונה ישבת שעה-שעתיים ולמדת? לצערנו, רבים, ובהם גם יהודים מסורתיים ושומרי מצוות, יתקשו להשיב תשובה מספקת.

### ומלאה הארץ שיעורים

לא די בלימוד עצמי. צריך לעשות גם להחדרת לימוד התורה לכל רובדי העם. חייבים להעביר את המסר שהתורה שייכת לכולנו ושחובתו של כל יהודי לדעת מהי פרשת השבוע ולהכיר מושגי-יסוד בתורת ישראל. האמת היא, שמעטים הם מי שאינם רוצים לדעת וללמוד. רובם ככולם פשוט מחכים שיציעו להם מסגרת מתאימה ונוחה ללמוד על-פי רמתם והיקף ידיעותיהם.

כיום אי-אפשר להסתפק באמצעים רגילים ולצפות שרק תלמידי-חכמים יפיצו את התורה. הבערות זועקת מכל פינה, עד שיש צורך ב'עזרה ראשונה'. כל מי שמסוגל לפתוח ספר ולהבין, חייב ללמד אחרים. כל מי שיכול לאסוף כמה שכנים ומכרים וליצור חוג ללימוד בסיסי של יהדות - יכול להציל נפשות ממש.

בשנים האחרונות חל באמת שינוי לטובה. שיעורי תורה נעשו חלק מרכזי בנוף הארץ. כיום אין עיר בארץ שאין בה מאות שיעורי-תורה בכל שבוע, בכל מקצועות היהדות, לנשים ולגברים, למתחילים ולמתקדמים. אלא שלא הכול יודעים על ההיצע הרחב העומד לרשותם.

חג-השבועות המתקרב קורא לכל אחד ואחת מאיתנו לחזק את הזיקה ללימוד התורה, ולפתוח את אוצרותיה להמוני בית-ישראל. עלינו להתחזק בעצמנו בלימוד התורה, ולפעול להפצתה בקרב העם. זו גם תהיה ההכנה הטובה ביותר לקראת הגאולה הקרובה, שבה יתקיים "ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים".

ניינו המרכזי של חג-השבועות הוא התורה. בחג-השבועות קיבלנו את התורה ובזכותה עם-ישראל מכונה בעולם כולו 'עם-הספר'. יהודים חשו מאז ומעולם קרבה טבעית לעולם הספר והלימוד. בכל הדורות מראה טבעי היה להיכנס בערב לבית-המדרש ולמצוא שם את כל בעלי-המלאכה, הסוחרים ומכובדי העיר, יושבים ולומדים. זה עם גמרא, זה עם משנה, זה עם חומש, זה עם שולחן-ערוך, ומי שאינו יודע ללמוד - לפחות היה קורא בספר התהילים.

הזיקה הטבעית הזאת אל הספר היא שעשתה אותנו ל'עם-הספר'. האיש הפשוט מן הרחוב היה מלא וגדוש פסוקים, מאמרי חז"ל, מדרשים. שיחת החולין שלו הייתה רוויה מטבעות-לשון מן המקורות, וממילא הייתה עשירה וערכית. אווירה זו חינכה את הדור הצעיר לאהוב ספרים ולרצות ללמוד, וכך נבדל העם היהודי מהעמים שסביבם חי, ורמתו הרוחנית הייתה גבוהה מהם בכמה וכמה דרגות.

### התורה כסם-חיים

על-כן מצער כל-כך שבדורות האחרונים אבדה לחלקים רבים בעם הגישה הטבעית אל הספר. הקשיבו אפילו לנבחר העם, למשכילים ולרמי-המעלה, ותשמעו שפה שטוחה, רדודה, נטולת פתגמים ורקע מן המקורות. אווירה זו משפיעה בעקיפין גם על אנשים יודעי-ספר, וגורמת להם להינזר מהשמעת פסוק או פתגם, כי רבים הסיכויים שהשומעים לא יבינו את משמעותם.

גם מן ההיבט הזה ניכר היטב ההפסד שגורמת ההתנתקות משורשי קיומנו וממקורותינו הנצחיים. במציאות מרה זו דיי בה כדי להבין את הצורך החיוני לחזור אל המורשת, לחזור אל התורה. עכשיו אנו מבינים בבירור למה נאמר על דברי התורה "כי הם חיינו", שכן התורה ולימודה הם שהעניקו לנו את טעם החיים ואת הסגולות המיוחדות של העם היהודי.

מוטלת על כולנו החובה לשנות את האווירה

# מהיכן באה הבחירה

ומסיבות כלשהן – "אָוהב את יעקב ואת עשוי שנאתי".

## בחירה בלי 'מעלות'

הבחירה הזאת באה לידי ביטוי בהחזרת התורה על כל אומה ולשון. על-ידי כך נתגלתה הבחירה של הקב"ה בעם ישראל, הנובעת מעצמותו יתברך, וכמו-כן נתגלתה בחירתו של עם ישראל בקב"ה, שאף היא נובעת מעצם מהותן של נשמות ישראל, ולכן לא שאלו מה כתוב בתורה ולא חיפשו בה 'מעלות' ו'יתרונות', אלא אמרו מיד "נעשה ונשמע".

נמצא שהחזרת התורה על כל אומה ולשון הייתה עניין מהותי ומרכזי בהכנה למתן-התורה, כי על-ידה נתגלה שהבחירה בעם ישראל באה מעצמותו ומהותו יתברך בכבודו ובעצמו. לכן כאשר יהודי לומד תורה הרי הוא מתאחד עם עצמותו יתברך שלמעלה מכל דרגה והגדרה, כפי שמרומז במילה הראשונה של עשרת הדיברות "אנכי" – "אנכי מי שאנכי".

(תורת מנחם כרך לא, עמ' 38)

חייבים אפוא לומר, שהחזרת התורה על כל האומות הייתה פעולה הנוגעת לעצם עניינו של מתן-התורה, והיא הייתה נחוצה כהכנה למעמד הר-סיני.

## בחירה אמיתית

בשעת מתן-התורה בחר הקב"ה בעם ישראל. בחירה אמיתית פירושה, ששני הדברים שווים לגמרי, ובכל-זאת בוחרים באחד מהם. אם אין דמיון בין השניים, אלא באחד יש מעלות שאין בשני, אין כאן בחירה אמיתית, שכן המעלות שיש באחד מכריחות לבחור בו. על-פי זה, איך אפשר לדבר על בחירה בעם-ישראל, כאשר יש בו מעלות רבות ומיוחדות, ועד שהקב"ה מנחה "בני בכורי ישראל"?

אלא כל המעלות הללו תופסות רק לגבי דרגות כאלה ואחרות באור האלוקי, אולם לגבי עצמותו של הקב"ה אין המעלות הללו נחשבות כלל, ולגביו הכול שווים ממש. על כך נאמר הפסוק: "הלוא אח עשיו ליעקב" – שניהם שווים כביכול ואין הבדל ביניהם. ובכל-זאת בחר הקב"ה בעם ישראל בבחירה חופשית, שאינה נובעת מטעמים

ז"ל מספרים, שקודם נתינת התורה לעם-ישראל "החזירה הקב"ה על כל אומה ולשון ולא קיבלוה, עד שבא אצל ישראל וקיבלוה". הקב"ה הציג לכל אחת ואחת מהאומות לקבל את התורה, ושום עם שהוא לא הסכים לקבלה. רק עם-ישראל ניאות מיד לקבל את התורה, ובני-ישראל ענו פה אחד "נעשה ונשמע".

נשאלת השאלה, הלוא הקב"ה ידע מראש שהאומות לא ירצו לקבל את התורה, ואם-כן, לשם מה "החזירה... על כל אומה ולשון"?

## הכנה למתן-התורה

חז"ל אומרים, שהדבר נועד למנוע מהגויים פתחון-פה בעתיד – "שלא ליתן להם פתחון-פה כלפי שכינה, לומר שאילו נתבענו, כבר קיבלנו עלינו. הרי שנתבעו ולא קיבלו עליהם". אך סיבה זו היא עניין חיצוני וצדדי, ואיך ייתכן שכדי למנוע מהגויים פתחון-פה לקח הקב"ה את התורה הקדושה והחזירה על כל אומה ולשון, הלוא יש כלל – "העיקר אינו נגרר אחר הטפל"!

## מן המעיין מתן תורה | מאת הרב אליעזר ברוד

### אמרת השבוע

## רוצה לעצמו

הגאון רבי יצחק אלחנן מקובנה נהג לבוא לבית הכנסת בערב יום הכיפורים כשהוא לפני כניסת הצום ולשהות שם עד לאחר צאת היום הקדוש. פעם אחת, במוצאי יום הכיפורים, כשבא לנעול את נעליו, לא מצאן, והחל לחפש אחריהן.

הבחין אחד מהקהל כי הגאון מחפש דבר-מה והציע את עזרתו. הגאון השיב כי הוא מחפש את נעליו, ומן-הסתם ימצאן מיד, אך האיש התעקש לסייע לו בחיפושיו, וטען: "רוצה אני לקיים מצוות שימוש תלמיד-חכם!"

שאלו הגאון: "האם אתה סבור כי אני תלמיד-חכם?". "בוודאי", השיב היהודי. "אם-כן", נענה הגאון בחיור, "רוצה אני לקיים בעצמי את המצווה הזאת של שימוש תלמיד-חכם".

### אחדות של תאומים

מזלו של חודש סיוון הוא תאומים, לסמל את האחדות ששרתה בין בני-ישראל בחודש הזה, בשעת מתן-התורה, ואת האחדות שנעשתה בין הקב"ה ובין עם-ישראל בעקבות נתינת התורה.

(בני יששכר)

### בן יחיד

יחסו של הקב"ה לבני-ישראל הוא כיחס האב לבנו יחידו, אחד מביטויי הקרבה המיוחדים שהקב"ה מראה לבני-ישראל, מופיע בפסוק הקשור עם מתן תורה, כשהקב"ה פונה לישראל ואומר להם "הייתם לי סגולה מכל העמים" (שמות יט, ה).

(ספר המאמרים תש"ב)

### עליית החומר

התורה ניתנה דווקא על הר, משום שההר והמישור שניהם מאדמה, אלא שההר מוגבה. כוונת נתינת התורה היא שבני-ישראל יזכרו ויעלו את גשמיות העולם. דבר זה מרומז בהר, שהוא עפר, אך עם זה הוא גבוה, המסמל את עליית החומר והזדככותו.

(ספר המאמרים תש"ב)

### לברר את התחתית

"ויתייצבו בתחתית ההר" (שמות יט, ז). הם התייצבו בתחתית ההר דווקא, כי המטרה והכוונה של נתינת התורה היא שהאדם יברר את גשמיות העולם ויעשה דירה לקב"ה בתחתונים דווקא.

(לקוטי שיחות)

### אחראי לחבר

"כל אשר דיבר ה' נעשה" (שמות יט, ח). "נעשה" לשון רבים, כי בשעת מתן-התורה כל אחד ואחד מעם-ישראל קיבל עליו להיות אחראי גם לחברו, וכדברי המדרש: "בשעת מתן תורה היו ממשכנין עצמן זה על זה".

(חידושי הרי"ם)

### שתי תקופות

ימי העולם מתחלקים לשתי תקופות: הראשונה, מבריאת העולם ועד מתן-התורה; והשנייה, ממתן-התורה ואילך. מאז מתן-התורה נקראים בני-ישראל בכינויי חיבה מיוחדים – 'עם סגולה', 'העם הנבחר', 'גוי קדוש'.

(ספר המאמרים תש"י)

# סגור בשמים

זמן רב חלם העשיר על ספר-התורה שיכתוב, אשר הידורו וקדושתו יעלו על כל ספרי-התורה האחרים. עשיר זה נהנה משני עולמות. הוא היה למדן מופלג, ספוג תורה ויראת-שמים, ומסר שיעורים מאלפים ברבים. כמו-כן התברך ביתו בעושר רב ובחיי הרחבה, אשר דבר לא חסר בהם.

נישא על כנפי חלומו ניגש העשיר לביצוע הדבר. הוא קנה עגלים מובחרים, שאותם שחט שוחט ירא-שמים. את בשרם חילק בין עניי העיר, ואת העורות מסר לידי מומחים, לעבדם לקלף בעבור כתיבת הספר.

הוא מצא סופר ידוע, מדקדק במצוות, אשר הסכים לגור בביתו ולכתוב בעבורו את ספר-התורה. תנאי התנה עמו, שיכתוב את ספר-התורה בקדושה ובטהרה, בכל ההידורים האפשריים, ובתמורה יובטחו פרנסתו ופרנסת בני-ביתו, עד סיום הכתיבה.

ספר-התורה הושלם בשעה טובה. במעמד מרשים כובדו כל גדולי העיר במילוי האותיות האחרונות, וספר-התורה, עטור מעיל משובץ באבנים יקרות, נישא על-ידי העשיר תחת חופה אל בית-הכנסת.

כל תושבי העיר הוזמנו להשתתף בסעודת המצווה. גם שואב המים הגיע בין הבאים ותפס את מקומו בקצה האולם. הלה, איש תם וישר, אשר התפרנס בקושי מעמל כפיו, לא היה תלמיד-חכם, אולם בכל עת היה אומר פרקי תהילים.

החלה הירחנית שלפניו עוררה את רעבונו, לאחר שכל היום לא בא אוכל אל פיו. הוא הביט כה וכה וראה כי נכבדי העיר עדיין מתמהמהים. לתומו חשב כי איש לא ישים לב אם ייטול את ידיו ויטעם מן החלה.

אולם בדיוק כאשר נטל את ידיו עבר העשיר במקום, ועיניו צדו את שואב המים הממחר להתחיל בסעודה. תחושה של הירות עלתה בליבו, והוא קרא בזלזול לעבר האיש: "הדיוט, אין לך סבלנות להמתין עד שגדולי העיר ייטלו את ידיהם! האומנם סבור אתה שבגלל אמירת התהילים שלך אתה זכאי לגשת ראשון לסעודה!?"

מבוייש ונכלם הרכין שואב המים את ראשו, ומיד נשא את רגליו ויצא מן האולם. איש מן הנוכחים ואף העשיר עצמו לא שמו את ליבם לך, ועד מהרה פתחו הכול בסעודה החגיגית.

הקרקע. אימה משתלטת עליו, בראותו שהוא נמצא בלב מדבר שומם. הוא מנסה לקום, אך כל איבריו כואבים מהנפילה. בכל-זאת הוא מתחיל להלך, עד שהוא רואה מרחוק בית מואר. הוא מתקרב אל הבית, אך חושש להיכנס, שמא דייריו אינם אנשים הגונים.

שעת לילה מאוחרת. אחרוני האורחים כבר עזבו מזמן, והעשיר יושב לשיעור הקבוע מול הגמרא. העייפות גוברת עליו, שמורות עיניו נעצמות, עוד רגע והוא כבר נתון בידי 'בעל החלומות'... רוח חזקה נושאת אותו פתאום הרחק, ומפילה אותו אי-שם, בחבטה על

## לומדים גאולה | מאת מנחם ברוד

### התורה כמשל

**ח**מיי-ישראל נתאוו לימות המשיח, כדי שיוכלו לקבל את ההתגלות הגדולה של חכמת התורה שתהיה אז (כפי שהרמב"ם כותב בסוף ספרו). באיזו התגלות מדובר? הלא מתן-תורה היה פעם אחת ויחידה ו"התורה הזאת לא תהא מוחלפת". ובכל-זאת הנביאים מדברים (ישעיה נא.ד. וראה ויקרא-רבה פרשה יג,ג) על "תורה חדשה" ועל כך שכל התורה שאנו לומדים בזמן הזה היא בבחינת 'הבל' לגבי תורתו של משיח (קהלת-רבה פרשה יא,ח).

אנו נוגעים כאן, למעשה, בשאלת מהותה של התורה. תורת החסידות מסבירה את מהותה של התורה על-פי ההגדרה המופיעה בספר שמואל-א (כד,יג): "כאשר יאמר משל הקדמוני". מפרש זאת רש"י (במקום אחר, על הפסוק "והאלוקים אינה לידו", משפטים כא,יג): "משל הקדמוני היא התורה". הגדרתה של התורה "משל הקדמוני" מסייעת לנו לחדור לסוד מהותה.

### אור וחושך בשני עולמות

מהו משל? כאשר קשה להביע רעיון כלשהו בצורתו העצמית, משתמשים במשל. כלומר, מלבישים אותו רעיון עצמו בדברים קלים וקרובים יותר להבנה, אשר באמצעותם קל יותר להבין את הרעיון. משל הוא אפוא אותו רעיון אך ברמה נמוכה ופשוטה יותר. במשל (כאשר הוא משל אמיתי ומושלם) מצויים כל ההיבטים של הרעיון, ועל-ידו אפשר להבין את הרעיון על כל פרטיו, אלא שהמשל משמש מעין לבוש לרעיון המופשט.

לדוגמה, האור והחושך הגשמיים יכולים לשמש משל לאור וחושך בעולם השכל. החכמה נקראת אור והיעדרה מכונה חושך. אדם יכול לומר משפט כגון זה: "פתחתי את הספר ולא הבנתי שום דבר. הייתי כמו עיוור שהולך בחושך. ולפתע הבריק במוחי הרעיון שסלל את הדרך להבנת העניין. כאילו האירו את הלילה בזרקור ענק". כאן אנו רואים יפה את החפיפה שבין המשל לנמשל.

יתרה מזו, מוסבר בתורת החסידות, שכאשר מדובר במשל אמיתי, משל של התורה וכדומה, לא זו בלבד שהמשל תואם את הנמשל, אלא שהוא עצמו נובע ומשתלשל ממנו. המשל שהובא בדוגמה ממחיש זאת היטב. 'אור' פירושו - בהירות, גילוי; זה האור. כאשר מדברים במושגים גשמיים, בהירות פירושה אור גשמי, וכאשר מדברים במושגים השייכים לעולם השכל, בהירות ואור פירושה חכמה. זה אותו דבר עצמו הלוכש בכל עולם לבוש המתאים לאותו עולם, ומאחר שזה אותו דבר במהותו, יכול האחד לשמש משל לשני.

### משל לתורה האמיתית

עכשיו נוכל להבין את המשמעות שבהגדרת התורה כמשל. התורה שאנו מכירים, התורה המדברת במושגים גשמיים הלוקחים מהעולם הזה, היא משל בלבד לתורה האמיתית, תורתו של הקב"ה. התורה כפי שהיא בשרשה אינה מדברת על שני אנשים שאוחזים בטלית או על מי שמחליף פרה בחמור. היא עוסקת בעניינים רוחניים טהורים ועדינים ביותר. אלא שאותה תורה עליונה התלבשה בלבוש הגשמי וכך יכולים אנו ללמדה. התורה שלפנינו היא אפוא משל בלבד לתורה האמיתית.

לאמיתו של דבר, יש בזה אין-סוף דרגות. מכיוון שהמרחק בין הקב"ה לבין עולמנו הוא אין-סופי, גם הדרגות הקיימות בתורה הן אין-סופיות. בעולם הגשמי עצמו אפשר ללמוד את התורה בכמה וכמה רמות, וגם בעולמות העליונים יש אין-סוף דרגות בתורה.

כיום אנו יכולים ללמוד את התורה רק כפי שהתלבשה במושגי העולם הזה, אבל על כך אמרו: "אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו". כשתבוא הגאולה, ייפתחו לפנינו מעיינות התורה העליונים ונוכל להבין את התורה הטהורה, כפי שהיא נלמדת על-ידי הקב"ה עצמו. וכך תהיה זו אותה תורה, ועם זה - "תורה חדשה".

פתאום הוא שומע קול קורא מתוך הבית: "פנו דרך לידו המלך, ברוך הבא דוד המלך". לאחר רגע נשמע שוב הקול: "פנו דרך לבעל-שם-טוב, ברוך הבא הבעש"ט".

ופתאום כל איבריו נעשים חידודין-חידודין. הקול נשמע שוב: "מיהו האיש העומד בחוץ, לשם מה הביאוהו לכאן?". ואז הוא שומע את קולו של דוד המלך עונה: "אני הבאתי לדין, ורבי ישראל בעל-שם-טוב יבוא ויהיה סגנורו".

העשיר מבין כי הוא עומד לפני בית-הדין של מעלה. דוד המלך מתחיל לטעון: "כל ימיי התפללתי שאמירת תהילים תהיה חשובה לפני הקב"ה כסוגיות חמורות שבתורה, עד שהקב"ה הבטיחני שכל מי שעוסק בפרקי תהילים, כאילו הוא עוסק בנגעים ואהלות; ונהנה בא אדם זה וביזה ברבים איש פשוט, שואב-מים, בגלל אמירת התהילים שלי".

פתח זקן בית-הדין ואמר: "דינו של איש זה מיתה בידי שמים, אך תחילה עלינו לשמוע מה יש לרבי ישראל בעש"ט לסגור עליו".

פתח הבעש"ט ואמר: "הדין אמת ונכון, אך בדרך זו לא יתקדש שם ה' בעולם, ולא ידעו את קדושת אמירת תהילים. אדרבה, יש לתת לאיש בחירה, לקבל עליו דין שמים או שהוא מוכן לערוך סעודה שנייה, שלא תיפול בכבודה מהסעודה הראשונה, ולספר באוזני כל בני העיר את אשר ראה כאן הלילה, ולבקש את סליחתו של שואב המים".

בית-הדין קיבל את דברי הבעש"ט. שליח בית-הדין יצא אל מחוץ לבית למסור לעשיר את ההחלטה, ולקבל את תשובתו. בחיל וברעדה ענה העשיר כי הוא מקבל עליו את הברירה השנייה, ומיד יעשה זאת.

כשזיעה קרה מכסה את גופו התעורר העשיר אל מול דף הגמרא, נרעש ונפחד כולו. בבוך לא התמהמה וביקש להזמין את כל תושבי העיר לסעודה שנייה, ובסעודה יספר את סיבת הדבר.

מגדולי העיר ועד אנשים פשוטים, ובהם גם שואב המים, הגיעו לסעודה הגדולה. העשיר פתח וסיפר את חלומו הנורא, ובהתרגשות פנה אל שואב המים וביקש את סליחתו.

למחרת עשה העשיר את דרכו למז'ביז', לפגוש את מי שלימד עליו זכות בבית-הדין של מעלה. כשנכנס לחדרו של הבעש"ט וראה את פניו, נפל מתעלף. כאשר התעורר ורצה לספר את כל הסיפור, הפסיקו הבעש"ט ואמר: "הלוא כבר ראתיך..."

מאז לא זהו ידו מידו של הבעש"ט, הוא נעשה חסיד בלב ונפש ובכל דבר נהג על-פי עצתו.

פתגם חסידי "זרכם של מחברים להקדים הקדמות לספריהם. מה ההקדמה שהקדים הקב"ה לתורה? - דרך-ארץ קדמה לתורה' - זו הקדמתו של הקב"ה" (רבי שמחה-יבונם מפשיסחה)

# שיעורי גמרא על גלגלים

הוא לשיעור. מי שמתקשר באותה שעה, מצטרף למאזינים לשיעור.

## אין חשש גזל שינה

קודם שהוא מתחיל בשיעור, הוא מבקש רשות מהנהג, ולאחר מתן הסכמתו הוא מבקש את הסכמת הנוסעים. "אם יש מתנגדים, אני מבקש את הסכמתם לחמש דקות בלבד. המאור שבתורה גורם ליהודים לרצות להמשיך להאזין למשך השעה כולה. הניסיון מוכיח שדברי תורה שנאמרים בנועם משנים תפיסות ודעות קדומות", הוא מסביר.

"כמה פעמים אמרו לי הנהגים שהם חשיים בטוחים יותר כאשר שיעור תורה מהדהד באוטובוס", הוא אומר. בשעתו שאל רבנים אם אין הוא גורם גזל שינה למי שמבקשים לנמנם. ותשובתם? "הרבנים אמרו לי שמי שרוצה לישון, ישן הרבה יותר טוב כשרקע שיעור גמרא..."

"לפני השיעור אני מדבר על החובה ללמוד הלכות שבת ולומד עם הציבור לפחות שתי הלכות. לא מכבר ביקרתי בבית לצורך נוחים אבלים, ושם סיפרו שאחת מבנות המשפחה נסעה בקו 402 ושמעה את השיעור, ומאז הנהיגה גם בבית לימוד שבועי של הלכות שבת", הוא מספר.

## סיפורי שיעורים

גם כשהוא נוסע במונית 'שירות' אין הוא מוותר על השיעור. "השבוע נסעתי מבני-ברק לירושלים,

חות הלילה. קו 402 יוצא מירושלים לבני-ברק. כמה דקות אחרי שהאוטובוס עוזב את התחנה המרכזית קם יהודי, בלבוש חסידי, ושואל את הנוסעים: "האם יפריע לכם אם אומר שיעור בדף היומי?". הנוסעים המנומנמים מתעוררים: "שיעור, למה לא?". האיש מוציא מתיקו בקבוק משקה קל וכוסות, מוזג לנוסעים ומבקש מהם לברך בקול.

הוא מוציא חוברות 'ובלכתך בדרך' של המרכז העולמי להפצת הדף היומי, ומחלק לנוסעים. כעבור כמה דקות כבר יהיו הכול שקועים בשיעור גמרא, שעל-אף השעה המאוחרת הוא תוסס וערני. ניכר שהיהודי מוכן היטב לשיעור ומתמצא היטב בסוגיה.

## גם... אטמי אוזניים

הכירו את הרב חיים בנימין קירשנבוים, המשמש יותר מארבעים שנה נאמן ביתו של האדמו"ר מקאליב, ומסייע למפעליו הרוחניים. בחמש השנים האחרונות הוא משמש 'מגיד שיעור על גלגלים' בדף היומי, מדי בוקר ולילה, בקווי האוטובוס ירושלים-בני-ברק.

כשהוא יוצא לדרך בבוקר, הוא מכין 'ערכה' ובה חוברות דפי גמרא, כיפות, שתייה וכוסות, כדי לזכות את הנוסעים בברכת 'שהכול', רמקול, ו... אטמים לאוזניים, בעבור מי שמסרב להקשיב, מבקש לנמנם, או מעוניין לעסוק בדברים אחרים. לדבריו, הנוסעים תמיד ניגשים לאחור השיעור להודות. הטלפון הנייד שברשותו משועבד אף

## פינת ההלכה | מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

### תיקון ליל שבועות

**שאלה:** למה נשארים ללמוד בליל שבועות, ומה צריך ללמוד בלילה הזה?

תשובה: בזוהר הקדוש נאמר, שחסידי הראשונים היו ישינים בליל שבועות והיו עוסקים בתורה ואומרים: "בואו לנחול מורשה קדושה לנו ולבנינו".

האחרונים נתנו טעם למנהג, לפי האמור במדרשים, שבלילה שלפני קבלת התורה בהר-סיני ישנו בני ישראל שינה ערבה, והיה הקב"ה צריך לעוררם על-ידי הקולות והברקים.

בספרות החסידות מוסבר, שהדרך לקבל את התורה אינה על-ידי התרחקות מהעולם (שינה), אלא על-ידי שעובדים עם הגוף והעולם ולקרבת לתורה. ואכן, פשט המנהג בכל תפוצות ישראל להיות ערים כל ליל שבועות בלימוד התורה.

ראוי לכל אדם, גם לתלמידי-חכמים, לומר בציבור את



הרב קירשנבוים בפעולה. שיעורי תורה באוטובוס

וכדרכי הגשתי שתייה לברכה ודפי גמרא מצולמים", הוא מספר. "אחד הנוסעים, גלוי ראש, התעקש שלא לחבוש כיפה. בסוף הנסיעה ניגש אליי ושאל היכן יוכל להשיג ניגון חסידי מסויים. התברר שהוא אחד מבכירי משרד החוץ".

מסכם הרב קירשנבוים: "לעולם לא נדע כיצד שיעור תורה השפיע על נשמה יהודית. אני יודע על חמישה יהודים שבעקבות שיעורי האוטובוס החליטו להניח תפילין. רבים אומרים לי, שמאז התחלנו בשיעורים באוטובוסים, יש שמירה על התחבורה הציבורית והאסונות בניסיעות חדלו".

## גיליונות

# שיחת השבוע

בעברית וברוסית

מופצים בכל רחבי ארה"ב

להזמנות ולפרסום אנא פנו:

1-646-387-0816

sh-usa@chabad.org.il

## ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות

של הרבי מליובאוויטש.

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח

על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח

מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226\_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

**מקורות:** זוהר ח"א ח"ט. א. ג. צ. א. פ. ד. ר"א פ. א. שהש"ר א. נ. מ. א. ת. צ. א. ח"י ש. ש. י. ע. א. ד. מ. ר. ה. ז. ק. ש. מ. ג. ש. י. ע. ה. ז. ק. ש. מ. ג. ש. מ. נ. ה. ר. א. ל. ת. ש. ס. ק. ג. י. ק. י. ס. ח. ה. ע. מ. ת. ל. ח. — נ. ט. ע. ב. נ. ר. י. א. — ש. ב. ע. ו. ת. פ. י. ד. י. ד. ו. ב. ש. ר. ת. ש. מ. ס. ד. ו. ש. ג. 'שערי המועדים' — שבועות, ס' ע. ע. ב.

**שולחן שבת**  
לכל התורה בכרך אחד  
שלוש שיחות לכל פרשה,  
מאוצר שיחותיו של  
הרבי מליובאוויטש

1-718-6041020

סופר סת"ם • HaSofer  
RABBI MOSHE KLEIN  
משנה הלוי קליין  
321 Kingston Avenue  
718-221-2222

www.esofer.com  
A HaSofer Company